

[Aksel Larsen.]

Maade, som efter min Mening gør det umuligt for Rigsdagen at give den højtærede Statsminister nogen som helst Fuldmagt. Ogsaa derfor maa vi gaa imod Forslaget.

Statsministeren (Stawning): Jeg takker de ærede Medlemmer, der har givet Tilslutning til det foreliggende Lovforslag, som jo er nødvendiggjort af den Omstændighed, at den Undersøgelsesvirksomhed, som er paabegyndt, næppe vil være tilendebragt inden Lovens Udløbstid, og at der derfor, hvis man vil overholde den indgaaede Overenskomst, maa ske den Forlængelse af Lovens Gyldighed, som nu er foreslaaet. Jeg har ingen Anledning til at genoptage en Diskussion, som tidligere har været ført om Betimeligheden af denne Overdragelse af Undersøgelsen til Folk, der havde Penge og Vilje til at betale den.

Jeg kan heller ikke have noget imod det ærede Medlem Hr. Boeck-Hansens Forslag om, at Folketinget nedsætter et Udvalg, og det skal være mig en Glæde at give dette Udvalg de Meddelelser, som der maatte være Mulighed for at give, og som i Forvejen er kendt af det staaende Udvalg, Rigsdagen efter Loven har nedsat angaaende Sagen.

De foreslaaede Bestemmelser om Færøerne er overensstemmende med de Regler og den Praksis, som raader i dette Forhold. Det maa være den danske Rigsdag, der er lovgivende Myndighed, og Lagtinget, som er raadgivende, saaledes som det ogsaa er foreslaaet her. Jeg tror, der er fuld Enighed mellem Regeringen og Færøernes Lagting om, at en Ordning som den foreslaaede er fuldt tilfredsstillende.

Jeg maa gøre en Indvending mod det ærede Medlem Hr. Oluf Pedersen, som sagde, at man havde foræret Danmarks Undergrund bort. Det er ikke mig bekendt, at der er sket noget saadant. Der er givet et Konsortium Adgang til at undersøge Danmarks Undergrund, og hvis det finder, hvad det søger efter, er det pligtigt at betale den danske Stat Afgift, hvis det faar Lov til at foretage Indvindingen. — Om det Tal, som det ærede Medlem nævnte, kan jeg blot sige, at det er ikke rigtigt.

Oluf Pedersen: Jeg er klar over, at den Lov, der her er Tale om at forlænge,

er meget indviklet. Vi ved, at den er saa indviklet, at end ikke den højtærede Statsminister forstod den — det er der jo Dom for. Jeg vil i den Forbindelse gerne spørge — ogsaa foranlediget af det ærede Medlem Hr. Boeck-Hansens Udtalelser, der gik ud paa, at vi skulde ligesom udløse Selskabet —, om Kontrakten gælder, selv om Loven ikke forlænges, og der saaledes, saa vidt jeg forstaar det, ikke er Lovhjemmel for Kontrakten. Jeg maa mene, at hvis Loven ikke forlænges, er Kontrakten bortfaldet. Vi har tidligere set, at selv om Staten gennem Statsministeriet har indgaaet Forpligtelser ud over det, som Loven gav Beføjelse til, er det ved Dom fastslaet, at disse Forpligtelser ikke er gyldige, at Loven staar over Statsministeriet. Saadan maa det ogsaa være her.

Nu siger den højtærede Statsminister, at det, jeg har sagt om, hvad Staten skulde have ved en eventuel Indvinding, ikke er rigtigt. Det foranlediger mig til at gentage, hvad vi fra vor Side har krævet tidligere, efter mit Skøn med fuld Ret, nemlig at Kontrakten kommer til Rigsdagsmændenes Kundskab. Det er ganske urimeligt, at dette ikke kan ske. Det er ganske urimeligt, at Statsministeren blot affærdiger Spørgsmaalet og siger: Det er ikke rigtigt, hvad det ærede Medlem siger. Maa jeg saa ikke faa at vide: Hvad er det rigtige?

Boeck-Hansen: Jeg vil kun sige til det ærede Medlem Hr. A. M. Hansen, at vel kom der en Løsning i 1935, men vi kan ikke finde, at det er rigtigt at tilføje Ordet „naturlig“. Vi mente altsaa ikke, det var den rigtige Løsning, og vi vilde gerne se en Løsning, som var mere i Overensstemmelse med, hvad vi synes var naturligt.

Jeg vil ogsaa sige til det ærede Medlem Hr. A. M. Hansen, at jeg tror, det er forkert at betegne Lovforslaget som lille. Maaske kan man kalde selve Teksten lille, men Spørgsmaalet er stort, efter min Mening meget betydeligt, og det er det, der er det afgørende for os.

Til den højtærede Statsminister vil jeg kun sige, at naar jeg hører, Statsministeren sætter Spørgsmaalstegn ved, om Selskabet kan faa Lov til at udnytte de Fund, det maatte gøre, stiller Sagen sig noget anderledes, og jeg ser noget anderledes paa det,